

Drodzy Wychowawcy!

Każdy wie, że czasem rozmowa (obojętnie z kim) po prostu nie wychodzi, „nie klei” się. Z dziećmi tym bardziej. Nie można wciąż wypytywać o zdrowie, szkołę, kolegów, a dzieci też nie zawsze chętnie o tym opowiadają. Jeszcze trudniej rozmawia się na tematy moralne czy religijne, bo tak łatwo sprowadzić je do przestróg, pouczeń i gorzkich morałów. Potrzeba czasem pewnego motywu: jakiegoś wydarzenia, sceny, opowieści, w której byłyby zawarte jakieś konkretne, trudniejsze tematy moralne, religijne, życiowe, ale w sposób mniej konwencjonalny, czasem z humorem, z wtrąceniami ubarwiającymi, czyli poruszającymi wyobraźnię. Stąd opowiadki w „Aniele Stróżu” w miejsce homilii, zaopatrzone w pytania, które kaznodzieja może postawić w kościele, katecheta podczas lekcji, a rodzic lub wychowawca w bezpośredniej rozmowie. Z pomocą tym

opowiastkom idą nagrane na płycie audycje, w których pogodny dialog między dzieckiem a dorosłym traktuje kolejną opowiadkę jako pewnego rodzaju odpowiedź czy rozwiązanie zaistniałego problemu, pytań, sytuacji. Dlatego dołączamy jeszcze pomoc w postaci mini-konspektu do takiej rozmowy z dzieckiem lub dziećmi. Konspekt podpowiada pytania, które mogłyby rozwijać pewne wątki podejmowane w audycji. Jest już sporo wychowawców, którzy sprawdzili tę metodę i chętnie sięgają po następne audycje i owe konspekty. Na pewno wiele jeszcze brakuje naszym audycjom, dlatego prosimy o sugestie, propozycje, podpowiedzi. Będziemy wdzięczni i uwzględnimy je przy opracowywaniu następnych tekstów i audycji. Tymczasem oddajemy Wam następne opowiadki, audycje i konspekty do nich. Szczęść Boże!

Redakcja

ROZMÓWKI (KONSPEKTY) DO AUDYCJI

CZYTAJMY RAZEM „ANIOŁA STRÓŻA”

br. Tadeusz Ruciński

W CZYJE IMIĘ?

Główne motywy: Uroczystość Trójcy Przenajświętszej; nieobecność Boga Stworzyciela w ogólnej narracji o przyrodzie; odkrywanie Boga w stworzeniu, ale i w sobie

WPROWADZENIE PRZEZ PYTANIE:

O czym opowiadają nam dziwy przyrody?

I część rozmowy – do słów: „A czy on jest do mnie podobny? Ciekawe...”

PYTANIA:

- Kto i jak odpowiada na pytania o przyrodę i o kosmos?
- Dlaczego tylko w modlitwie i na religii słyszymy i mówimy o Bogu Stworzycielu?
- Od jakiego słowa pochodzi słówko „stworzonka”?
- Co można powiedzieć o matce naturze?

Opowiadanie: „W czyje imię?”

PYTANIE:

– Kto wymyślił i stworzył matkę naturę?

II część rozmowy – do końca (z piosenką)

PYTANIA:

- Dlaczego o niektórych dziwach natury mówimy: „cuda”?
- Jakie stworzenie jest największym cudem Pana Boga?
- Jak mamy się modlić, gdy stajemy przed jakimś cudem w przyrodzie?

CUD PRZY FONTANNIE

Główne motywy: perykopa o powołaniu św. Mateusza celnika; pytania o szczęście bliskie i dalekie; bliskość Boga i czystość serca jako warunki szczęścia

WPROWADZENIE PRZEZ PYTANIE:

Co to znaczy: mieć szczęście?

I część rozmowy – do słów: „... pewien Mati. Ale czy ty go zrozumiesz?”

PYTANIA:

- Po czym można poznać kogoś szczęśliwego?
- Czego wam brakuje do szczęścia?
- Gdzie mieszka szczęście? Jak się go szuka?

Opowiadanie: „Cud przy fontannie”

PYTANIE:

– Jakiego szczęścia nie można kupić za pieniądze?

II część rozmowy – do końca (z piosenką)

PYTANIA:

- Dlaczego szczęście jest ukryte w naszym sercu?
- Jakiego bliskiego szczęścia nie zauważamy?
- Jak Pan Bóg obdarowuje nas swoim szczęściem?
- Za jakie szczęście można oddać wszystko?

DLA RODZICÓW, WYCHOWAWCÓW, KATECHETÓW

TYLE, ILE KŁOSÓW I ZIAREN

Główne motywy: ewangeliczne wezwanie do modlitwy o powołania duchowne; cechy życia zakonnego; konieczne przymioty człowieka idącego za powołaniem

WPROWADZENIE PRZEZ PYTANIE:

Co się dzieje podczas żniw?

I część rozmowy – do słów: „Dobrze, ale ja ci jeszcze coś opowiem”

PYTANIA:

- Skąd się biorą księża i zakonnice?
- Skąd zwykłe dziewczyny i zwykli chłopcy wiedzą, że Pan Jezus ich woła?
- Co muszą umieć misjonarze?

Opowiadanie: „Tyle, ile kłosów i ziaren”

PYTANIE:

– O co i o kogo modlimy się w tej pieśni?

II część rozmowy – do końca

PYTANIA:

- Czego ktoś może się bać, zostając księdzem, zakonnicy lub misjonarzem?
- Kto pomaga osobom powołanym przez Pana Jezusa?
- Dlaczego w książce „Opowieści z Narnii” Pan Jezus ukrył się pod postacią Lwa Aslana?

WRÓBELKI I ISTOTKA NIEWIELKA

Główne motywy: motyw z Ewangelii:

„Jesteście ważniejsi od wróbli”; mieć serce dla ptaków, ale i dla ludzi; odgadywanie potrzebujących uwagi i pokochania

WPROWADZENIE PRZEZ PYTANIE:

Co można lubić u wróbli? Dlaczego?

I część rozmowy – do słów: „... będzie coś o mnie prawie, tak? Postuchajmy”

PYTANIA:

- Jakie ptaki lubicie najbardziej?
- Po czym można poznać miłośnika ptaków?
- Co Pan Bóg kocha w swoich stworzeniach?

Opowiadanie: „Wróbelki i istotka niewielka”

PYTANIE:

– Dlaczego ta mała istotka stała się dla pani Albiny ważniejsza od wróbli?

II część rozmowy – do końca (z piosenką)

PYTANIA:

- Po czym można poznać, że ktoś ma wielkie serce?
- Kogo należy bardziej kochać: ludzi czy zwierzęta?
- Kogo łatwiej kochać?
- Kogo najtrudniej kochać Panu Bogu? Dlaczego?